

forekommer mig at være Forbedringer af Lovforslaget.

Ordføreren (Martin Hansen): Idet jeg fraraader at stemme for Mindretallets Ændringsforslag, skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger til enkelte af disse.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 1, har ærede Medlemmer af Betænkningen set, at Flertallet sympatiserer med den Tanke, der ligger til Grund derfor. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at en saa fast Bestemmelse ogsaa kan komme til at virke skadeligt, idet der deri kunde ligge en Opfordring, i hvert Fald en Belønning, til dem, der giver meget for Jorden. Men derudover vil jeg gerne fremhæve, at vi har allerede i den nugældende Husmandslov en Bestemmelse — og den gælder jo fremdeles — om, at der kun kan ydes Laan, forsaavidt der hører 2 ha, altsaa ca. 3½ Td. Land, til Bruget; saa stort skal Arealet altsaa være. Endvidere gælder fremdeles den Bestemmelse, at Laansøgeren skal give Oplysninger ikke alene om Jordloddens Størrelse, men ogsaa om dens Pris samt om Bygningernes Størrelse og Pris, saaledes at saavel Kommunalbestyrelsen som Amtskommissionen fuldt ud har Grundlag for at bedømme, hvorvidt det rette Forhold maatte være til Stedet. Jeg tror derfor ikke, at man skal opstille dette Skema med de 30 pCt., det praktiske Liv vil sikkert der ramme det rette. Jeg er bange for, at Bestemmelsen kan gøre Skade, og vil derfor fraraade ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag.

Det næste Ændringsforslag af Mindretallet, Ændringsforslaget under Nr. 3, gaar i Virkeligheden for Bygningernes Vedkommende ud paa at bringe Lovens Bestemmelse i Overensstemmelse med Lovene af 1919. Det forekommer mig imidlertid, at de to Systemer ikke kan arbejde sammen, og jeg synes ogsaa, det vilde være uheldigt at forsøge derpaa, thi Jorden skal vedkommende i begge Tilfælde selv erhverve sig, der er i saa Henseende ikke stillet Ændringsforslag fra Mindretallets Side. Den enkelte maa selv udse sig Jordlodden og akkordere om Prisen for den. Ændringsforslaget angaar kun ret og slet Bygningernes Opførelse, og naar man saa efter Mindretallets Mening hellere bør give et rentefrit Laan end et Tilskud, saa bliver det pengelig set i Realiteten det samme; thi hvis man tænker sig, at vedkommende erhverver sig Jord for de 8 000 Kr., vil der være 11 800 Kr. tilbage til at skaffe sig Bygninger for, og hvis man nu regner med

runde Tal og anlægger det Princip, som blev indført ved Jordlovene af 1919, vil Forholdet blive det, at man vil komme til at forrente 4 000 Kr. af Byggesummen, medens de 7 800 Kr. vil være det rentefrie Beløb, og da det i Henhold til Lovene af 1919 skulde tilbagebetales, vilde Gaven være ganske den samme, som naar man giver de $\frac{3}{10}$, 6 600 Kr. Finansielt set betyder det efter min Mening grumme lidt, Gaven bliver i begge Tilfælde lige stor; her er kun Tale om, hvorvidt man foretrækker det ene eller det andet Princip, og da det Princip, som Flertallet slutter sig til, fører med sig, at forsaavidt Bruget indenfor et Tidsrum af 10 Aar sælges til fremmede, skal Pengene tilbagebetales, saa forekommer det mig, at der derved er gjort alt muligt for at forhindre Spekulation med Statens Penge.

Det andet Stykke i det samme Ændringsforslag, Nr. 3, som Socialdemokraterne foreslaaer, finder jeg, ligesom det ærede Medlem Hr. Ulrich, ganske ubegribeligt. Der er jo et Flertal, bestaaende af de tre andre Partier, der vil tage det ud af Jordlovene af 1919, som netop er det, der volder visse Vanskeligheder ved disse Love, idet man ikke ved, om man til det Tidspunkt, om 10 Aar, skulde komme til at forrente et større Beløb. Jeg maa imidlertid heroverfor sige, at der her ligger en Realitet, idet jeg ikke er enig med det ærede Medlem Hr. Olufson, naar han siger, at det vilde være urimeligt, hvis de vedblivende, naar alt var blevet normalt, ikke kom til at forrente et større Beløb. Thi det ærede Medlem glemmer, at de har faaet deres Laan under en Højkonjunktur og derfor vil have dette store Laan at tilbagebetale; de har altsaa paa den Vis ikke Lod og Del i det Prisfald, som fremkommer senere. Det ærede Medlem har saaledes ikke Ret i Realiteten. Jeg maa derfor meget fraraade dette Ændringsforslag.

Jeg kommer nu til de to Ændringsforslag, der er stillede af de Radikale under Nr. 4 og Nr. 5. Det er for Resten ret morsomt, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen staar som Medforslagsstillere af 3 af de Ændringsforslag, vi har stillet, men ikke af det fjerde; og saa stiller de Radikale disse to selvstændige Ændringsforslag! Men de er virkelig ogsaa ret betydende; thi deres Vedtagelse betyder simpelt hen, at man giver Loven Gift. Hvis man nemlig vedtager de to Ændringsforslag, som er stillede her af de Radikale, om, at henholdsvis § 5 og de to første Punkter i § 6